

Breed Minimabeleid Heeze-Leende 2025-2027

Inhoud

1.	Inleiding	2
1.1	Samenvatting	3
2.	Omschrijving armoede	4
2.1	Definitie en doelgroep	4
2.2	Oorzaken en impact	5
2.3	Stand van zaken in Heeze-Leende.....	7
3	Visie en missie	15
3.1	Missie.....	15
3.2	Visie	15
3.3	Verbinding met sociaal domein beleid	15
3.4	Rol gemeente en rol rijk	16
3.5	De integraliteit van breed minimabeleid	17
4	Focus op.....	19
4.1	Bereik.....	19
4.2	Toegankelijkheid en harmonisatie.....	20
5	Tijdspad, middelen en personeel	21

1. Inleiding

Voor u ziet u het breed minimabeleid voor de gemeente Heeze-Leende.

Het breed minimabeleid gaat over het verzachten, verminderen en voorkomen van armoede en het versterken van kwetsbare positie van inwoners in armoede. Hiermee draagt het breed minimabeleid bij aan bestaanszekerheid.

Dit breed minimabeleid laat zien dat de gemeente:

- Zich inzet voor inwoners met een inkomen lager dan 130% van het wettelijk sociaal minimum.
- Minimaregelingen inzet om inwoners te ondersteunen bij het vergaren van voldoende inkomen om eigen situatie te verbeteren en mee te doen aan maatschappij.
- Zich ervoor inzet dat de minimaregelingen maximaal benut worden.
- Ervoor zorgt dat de regelingen ongeacht postcode binnen de A2 Samenwerking hetzelfde zijn qua voorwaarden.
- Zich bewust is dat met minimaregelingen alleen je een inwoner niet uit armoede haalt of houdt. Integrale samenwerking is van groot belang.

We noemen dit breed minimabeleid, omdat we alleen domein overstijgend het verschil kunnen maken. We willen niet alleen dat onze inwoners voldoende inkomen hebben, maar ook dat zij meedoen, meetellen en bijdragen binnen onze gemeente. Daarom letten we bij de uitvoering van de minimaregelingen op dat we de inwoner wijzen op alle mogelijke hulp en zorgen we ervoor dat, waar de inwoner ook aanklopt, binnen of buiten het gemeentehuis, de medewerkers, vrijwilligers en professionals weten wat het minimabeleid behelst.

De gemeenschappelijke regeling A2 Samenwerking die de Participatiewet, de wet Schuldhulpverlening en de Wet Inburgering uitvoert voor de gemeenten Heeze-Leende, Valkenswaard en Heeze-Leende heeft de regelingen betreffende minima geëvalueerd. Met de uitkomsten van de evaluatie is gesproken met de uitvoering en het beleid van zowel de gemeente als de A2 Samenwerking. Tevens zijn lokale partners¹ en de A2 cliëntenraad gesproken. De Adviesraad Sociaal Domein heeft advies gegeven. De raad is geïnformeerd op 4 december 2024.

De gemeente is dankbaar voor de waardevolle gegeven input tijdens bijeenkomsten en presentaties over de minimaregelingen en de evaluatie.

Leeswijzer:

Na deze leeswijzer start de samenvatting van het Breed Minimabeleid. In hoofdstuk twee wordt bepaald wat de gemeente verstaat onder inwoners in armoede, wat de

¹ Cordaad Welzijn, Lumens, De Voedselbank, Stichting Leergeld en de Bibliotheek.

gemeente voor deze inwoners doet en wat de ontwikkelingen zijn zowel lokaal als landelijk. Voor de doelgroep formuleren we een visie en missie in hoofdstuk drie. Daarbij kaarten we aan wat onze rol als gemeente is en die van het Rijk. Hierin laten we zien hoe we het tegengaan van (de gevolgen van) armoede integraal benaderen. Bij hoofdstuk vier komen de focuspunten aanbod. Er wordt uitgelegd waarom deze focuspunten het belangrijkste zijn en wat deze focuspunten behelzen. Tot slot bevat hoofdstuk vijf toelichting over de beoogde resultaten hoe het behalen daarvan wordt uitgewerkt in een uitvoeringsplan.

1.1 Samenvatting

Het breed minimabeleid is er om armoede te verzachten, verminderen en voorkomen. Dit beleid richt zich op inwoners met een inkomen lager dan 130% van het wettelijk sociaal minimum. De minimaregelingen ondersteunen inwoners te blijven deelnemen aan de gemeenschap en eigen situatie te verbeteren. De gemeente streeft naar maximale benutting van minimaregelingen, gelijke voorwaarden voor regelingen tussen de A2 Samenwerkingsgemeenten, en erkent dat integrale samenwerking essentieel is om armoede effectief te bestrijden.

De minimaregelingen zijn kwijtschelding van gemeentelijke belastingen, bijzondere bijstand, individuele inkomenstoelage, studietoelage, collectieve zorgverzekering, kindparticipatie via Stichting Leergeld, en voedselondersteuning via de Voedselbank. Aanvullende acties en diensten zijn de fashioncheque, Team Gratis Financieel Spreekuur, budgetcoaches en sociaal raadsliedenwerk vanuit Lumens en de Voorzieningenwijzer.

Uit evaluatie blijkt dat hoewel er voldoende regelingen zijn, het bereik en de toegankelijkheid ervan niet voldoende is. Belangrijke knelpunten zijn de lage bekendheid van de regelingen, de complexiteit van het aanvraagproces, en de schaamte en het wantrouwen onder de doelgroep. Om deze problemen aan te pakken, is het essentieel de communicatie over deze regelingen te verbeteren op de genoemde knelpunten. Daarnaast moeten de aanvraagprocedures vereenvoudigd worden en moet er meer integrale afstemming zijn zodat een inwoner altijd juist geholpen wordt, ongeacht waar er wordt aangeklopt.

Het beleid richt zich daarom op twee thema's: bereik en toegankelijkheid. Dit omvat het tegengaan van onbekendheid, schaamte, wantrouwen en onduidelijkheid over de regelingen. Informatie moet makkelijk te vinden en te begrijpen zijn, en herhaaldelijk gecommuniceerd worden via diverse kanalen. Voor de toegankelijkheid wil de gemeente elke regeling projectmatig onder de loep nemen en verbeteren. Daarnaast moeten minimaregelingen binnen de A2 Samenwerking geharmoniseerd worden zodat inwoners gelijke hulp krijgen, ongeacht hun postcode.

Om deze doelen te bereiken, werkt het breed minimabeleid samen met diverse afdelingen en organisaties zoals Jeugd, Wmo, Onderwijs, A2 Werk & Inkomen, Cordaad Welzijn, Lumens, Stichting Leergeld, Voedselbank, Bibliotheek en de GGD.

Een hoog bereik van onze minimaregelingen zal bijdragen aan het voorkomen van dure, langdurige zorg en steun.

2. Omschrijving armoede

In dit hoofdstuk verdiepen we ons eerst in wat armoede is, waarom armoede er is en wat armoede voor effecten heeft op het individu en op de gemeenschap. Dan wordt kort toegelicht wat de minimaregelingen en aanpalende hulpvormen zijn. Middels de evaluatie, gesproken partners, eigen cijfers en dit in vergelijking met landelijke ontwikkelingen laten we zien wat er lokaal speelt en hoe dat wordt ervaren. Zo stellen we tot slot in dit hoofdstuk dat de minimaregelingen die er zijn voldoende zijn, maar dat ze te weinig benut worden.

2.1 Definitie en doelgroep

In oktober 2024 is de nieuwe definitie² van armoede gepresenteerd door het Centraal bureau van de statistiek, het Nationaal Instituut voor Budgetvoorlichting en het Sociaal Cultureel Planbureau:

Iemand leeft in armoede als ze na het betalen van de vaste lasten (wonen, energie en zorg) te weinig geld overhouden voor andere basisbehoeften.

De definitie let op twee dingen. Besteedbaar inkomen en beschikbaar vermogen. Deze termen leggen we hieronder uit.

Tot het besteedbaar inkomen behoren inkomen uit arbeid, uit eigen onderneming en uit vermogen, uit uitkeringen (werkloosheid, arbeidsongeschiktheid, pensioen of bijstand), huur- en zorgtoeslag, kinderbijslag en kindgebonden budget, studiefinanciering en ontvangen partneralimentatie. Betaalde rente op schulden, betaalde partneralimentatie en premies (waaronder voor de basiszorgverzekering) en belastingen worden van het inkomen afgehaald.

Bij het vermogen telt alleen het direct te besteden vermogen. Een eigen huis zien we hierin niet als geld of vermogen, want daar kun je geen boodschappen mee doen. Huishoudens met weinig inkomen, maar met genoeg vermogen achter de hand om het inkomenstekort (tijdelijk) te compenseren, worden in tegenstelling tot eerder gehanteerde methoden niet meer als arm beschouwd.

² <https://www.cbs.nl/nl-nl/publicatie/2024/42/de-nieuwe-methode-om-armoede-in-nederland-te-meten>

Als gemeente zien we niet alleen inwoners met een inkomen en vermogen onder de armoedegrens volgens de Participatiewet als doelgroep. Gezien de impact van armoede op inwoners, wat wordt toegelicht in paragraaf 2.2, willen we inwoners met een inkomen tot 130% van het wettelijk sociaal minimum steunen. Dit is een grens waarbij de gemeente stelt dat inwoners niet goed (onverwachte) financiële tegenvallers kan opvangen. We willen voorkomen dat een financiële tegenvaller de start is van een neerwaartse spiraal.

Ondersteuning aan de doelgroep hoeft niet meteen een vorm van inkomensondersteuning te betekenen, maar kan ook gaan over informeren, adviseren of begeleiden.

2.2 Oorzaken en impact

Bij armoede is er sprake van een te laag inkomen om basisbehoeften te kunnen betalen. We lichten toe hoe het kan dat een deel inwoners (te) weinig inkomen genereren en wat dat doet met een mens. Door te begrijpen waardoor armoede bij inwoners kan ontstaan en wat de impact is van armoede, kunnen we beter bezien wat er nodig is.

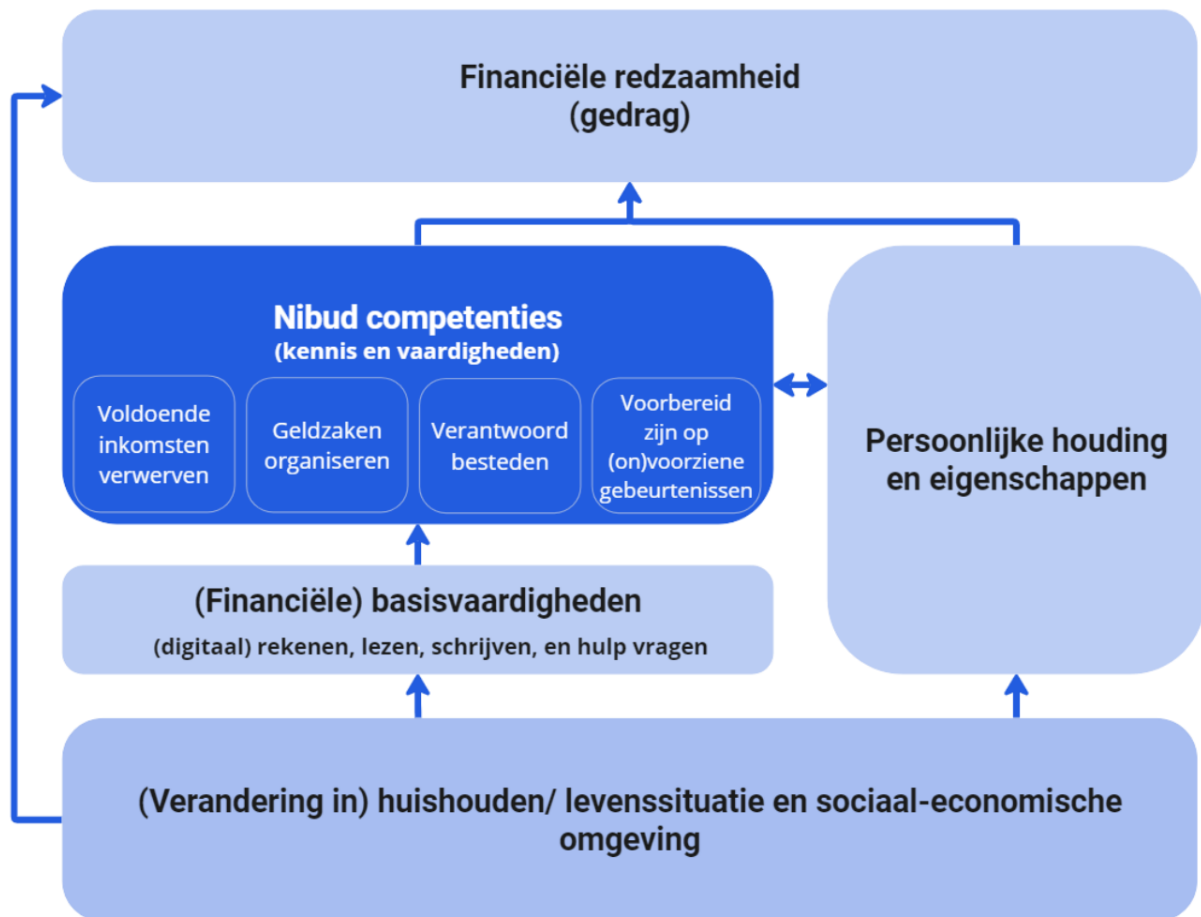
Er zijn verschillende oorzaken mogelijk voor het niet kunnen vergaren van voldoende inkomen. We zetten ze op een rij:

- Onverwachte gebeurtenissen, ook wel life events genoemd. Dit kan bijvoorbeeld het overlijden van een partner, echtscheiding of ontslag zijn.
- Stijgende prijzen terwijl het loon niet evenredig meestijgt.
- Een crisis zoals corona.
- Fysiek en/of mentaal niet (volledig) kunnen werken.
- Onvoldoende (arbeids)vaardigheden bezitten om een (beter) betaalde baan te krijgen.
- Opgroeien in armoede.
- Onvoldoende mate van (financiële) basisvaardigheden beheersen.
- Een sociaal-economische omgeving die weinig toegang biedt tot werkgelegenheid, onderwijs, zorg en waar er krapte is op de woningmarkt.

Een deel van de oorzaken ligt aan de omgeving of gebeurtenissen. Een ander deel ligt aan de persoon zelf. Het Nibud vat dit samen in een model. Zo zie je dat er best wel wat bij komt kijken om financieel redzaam te zijn.

Figuur 1. Overzicht Financiële redzaamheid opgesteld door het Nibud. ³

³ <https://www.nibud.nl/leerdoelen-en-competenties/>

Bovenstaand laat zien dat we rekening moeten houden met wat een inwoner kan qua competenties en vaardigheden. Bij inwoners waar het niet lukt voldoende eigen inkomen te genereren, zal er bij meerdere onderdelen in bovenstaand model iets spelen. Volgens de Wetenschappelijke Raad voor Regeringsbeleid⁴ is het daarom belangrijk dat (de communicatie van) beleid aansluit op de vaardigheden en competenties van inwoners.

Tijdelijk of langdurig te weinig inkomen hebben, heeft een negatieve impact op het individu en op de gemeenschap.

De impact op het individu vindt plaats op meerdere leefgebieden. Armoede is niet alleen een gebrek aan geld, maar gaat vaak gepaard met een minder goede lichamelijke en mentale gezondheid en een verminderd gevoel van eigenwaarde. Bovendien kan het leiden tot sociale uitsluiting en een beperkter vermogen en beperktere mogelijkheid om financieel verstandige beslissingen te nemen. Er is dus sprake van fysieke, mentale en sociale impact.

⁴ Samenvatting van het WRR-rapport nr. 97 Weten is nog geen doen. Een realistisch perspectief op redzaamheid.

Fysiek: Mensen kunnen door fysieke problemen in armoede komen, maar armoede heeft ook effecten op de gezondheid. Er wordt doorgaans minder gezond gegeten, er is minder beweging en er is sprake van zorgmijding.

Mentaal: (chronische) stress, schaamte, isolatie en schuldgevoelens kunnen leiden tot een beperking van het denk- en doenvermogen en een verminderd zelfbeeld. Dit beïnvloedt het kunnen maken van lange termijn keuzes.

Sociaal: Omdat er weinig tot geen geld is voor kleding, cadeautjes, feestjes, uitjes, hobbies en vervoer, is er hoog risico op minder deelname aan de lokale activiteiten in de buurt, bij familie en vrienden of op werk en school.

De impact op het individu is hoog, maar dat geldt ook voor de gemeenschap. Armoede draagt bij aan hogere zorgkosten, aan een afname van sociale cohesie en vertrouwen in de overheid, en aan hogere uitgaven aan schulden. De fysieke, mentale en/of sociale impact op het individu kan groeien totdat zware langdurige vormen van ondersteuning onvermijdelijk zijn. Een inwoner maakt bijvoorbeeld schulden en komt in de dure, wettelijke schuldverlening terecht. Of een inwoner ontwikkelt mentale gezondheidsproblemen, waardoor een ggz- traject nodig wordt. Adequate (inkomens)ondersteuning en investering in preventie van armoede en schulden kan daarom op korte termijn duur lijken, maar op de lange termijn juist geld besparen.

Zowel de oorzaken als de impact laten zien hoe armoede meerdere domeinen van de gemeente raakt en meerdere leefgebieden raakt van de inwoner.

2.3 Stand van zaken in Heeze-Leende

We weten nu wat armoede is, wat de oorzaken zijn en wat de impact is. We willen armoede zoveel mogelijk verminderen. Onze minimaregelingen en aanvullende voorzieningen helpen daarbij. Die zullen we in de volgende paragraaf eerst omschrijven. Daarna volgt een uitleg over de grootte van de doelgroep in Heeze-Leende. Met de evaluatie van de minimaregelingen laten we zien in hoeverre we de doelgroep bereiken, wat het effect is van de minimaregelingen en hoe de doelgroep de minimaregelingen ervaart. We bekijken daarbij hoe Heeze-Leende het doet ten opzichte van andere gemeenten. Deze paragraaf sluit af met de conclusie dat we voldoende regelingen hebben, maar te weinig bereik en een laag ervaren toegankelijkheid.

Voor het begrijpen van de minimaregelingen bevat bijlage 1 een toelichting op het Wettelijk sociaal minimum (Wsm) en de vermogensgrens van de Participatiewet. Het sociaal minimum is het bedrag dat iemand minimaal nodig heeft om van te kunnen leven. Dit bedrag is ongeveer gelijk aan de hoogte van de bijstandsuitkering.

De minimaregelingen

- **Kwijtschelding gemeentelijke belastingen**

Huishoudens met een inkomen tot 100% van het Wsm kunnen kwijtschelding krijgen voor de afvalstoffenheffing en rioolrechten. Extra voorwaarde is dat er sprake is van een zeer laag vermogen.

- **Bijzondere bijstand**

Bijzondere bijstand is voor onvoorziene bijzondere kosten⁵ bij huishoudens met een inkomen tot 110% van het Wsm. Als een huishouden meer verdient dan 110% procent, vergoedt de bijzondere bijstand niet meer compleet de onvoorziene kosten. Voorwaarde is dat je deze uitgaven niet zelf kunt betalen, er niet voor kunt sparen en dat de kosten noodzakelijk zijn. Het vermogen moet onder de grens van de Participatiewet zijn.

- **Individuele inkomenstoelage**

Als een huishouden langer dan drie jaar een inkomen heeft lager dan 110% van het Wsm, geeft de gemeente Heeze-Leende jaarlijks een tegemoetkoming. De hoogte is afhankelijk van het soort huishouden. Het vermogen moet onder de grens van de Participatiewet zijn.

- **Studietoelage**

Dit is een jaarlijkse bijdrage voor mensen die studeren en daarnaast niet kunnen werken door een beperking. Dit komt niet vaak voor en vraagt maatwerk.

- **Collectieve zorgverzekering**

Huishoudens met een inkomen tot 130% Wsm kunnen gebruik maken van de collectieve zorgverzekering. Er zijn zes soorten pakketten. De gemeentelijke bijdrage is 14% van het pakket. Het vermogen wordt niet gecontroleerd.

- **Kindparticipatie via Stichting Leergeld**

Kinderen van huishoudens met een inkomen tot 130% van het Wsm, kunnen via Stichting Leergeld het volgende aanvragen: contributie sport en sportkleding, contributie cultuur, fiets, laptop, schoolkosten, zwembad, kamp/reizen en een pakket om een verjaardag te vieren. Het vermogen wordt niet gecontroleerd.

- **Voedselondersteuning via de Voedselbank**

De Voedselbank controleert zelf via eigen methodiek⁶ de hoogte van het besteedbaar inkomen en het vermogen. Het wekelijkse voedselpakket is goed voor ongeveer drie dagen aan eten.

Aanvullende en/of aanpalende acties op de minimaregelingen

- **De fashioncheque**

Kinderen van huishoudens die bekend zijn bij stichting Leergeld krijgen voor december een fashioncheque. Hiermee kan er kleding en cadeautjes gekocht worden voor de koude feestdagen.

- **De bibliotheek**

⁵ De bijzondere bijstand strekt van het betalen van bewindvoering tot aan het betalen van extra kosten door ziekte.

⁶ <https://voedselbankennederland.nl/ik-zoek-hulp/kom-ik-in-aanmerking/>

De vrijwilligers van het Team Gratis Financieel Spreekuur helpen inwoners met administratie en het aanvragen van regelingen.

- **Budgetcoach en sociaal raadsliedenwerk**

Vanuit Lumens helpt een sociaal raadslied inwoners met juridische vragen en een budgetcoach helpt inwoners met het in orde brengen van financiën.

- **Voorzieningenwijzer**

De Voorzieningenwijzer is een website⁷. Een inwoner kan daar achterhalen welke vormen van hulp diegene kan inzetten. Zodra een aantal gegevens worden ingevuld, laat de voorzieningenwijzer zien waar de inwoner hoogstwaarschijnlijk recht op heeft en ook waar de persoon niet recht op heeft. Meerdere lokale vrijwilligers zijn getraind om inwoners te helpen met het invullen van de voorzieningenwijzer.

De grootte en kenmerken van de doelgroep

Het onderzoeksbureau KWIZ heeft de minimaregelingen geëvalueerd. Het rapport staat in bijlage 2. Daarvoor heeft het KWIZ onderzocht hoe groot de doelgroep is in Heeze-Leende, wat de huishoudsamenstellingen zijn en wat de inkomensbronnen zijn. De evaluatie is gedaan met data over het jaar 2023. Dit wordt eerst toegelicht en daarna volgt er toelichting over de mensen die bijstand ontvangen en bij ons in beeld zijn.

Onderstaand tabel laat zien hoeveel huishoudens, niet het aantal personen, een laag inkomen hebben in de meest rechter kolom. De kolom links daarvan laat zien hoeveel huishoudens een laag inkomen én een laag vermogen hebben onder de normen van de Participatiewet. De aantallen tellen cumulatief op. Dat wil zeggen dat 229 huishoudens een inkomen tot 100% van het Wsm hebben. Tel daar 94 huishoudens bij op, om tot 323 huishoudens te komen. Dat is het totaal aantal huishoudens met een inkomen tot 110% van het Wsm. De dikgedrukte totalen onderaan de tabel zijn alle huishoudens in Heeze-Leende.

Gemeente	Inkomen	Geen/ laag vermogen		Alle vermogens	
		Aantal	Aandeel	Aantal	Aandeel
Heeze-Leende	Tot 100% Wsm	226	3,2%	229	3,2%
	Tot 110% Wsm	307	4,3%	323	4,6%
	Tot 120% Wsm	372	5,2%	565	8,0%
	Tot 130% Wsm	461	6,5%	691	9,7%
	Totaal	7.094	100%	7.094	100%

Het gemiddelde percentage huishoudens in vergelijkbare gemeenten (met een inwonertal tot 50.000 inwoners) met een inkomen tot 100% ligt tussen de 5 en 6 procent. (dat zijn 237 gemeenten)

⁷ <https://regelingen.devvoorzieningenwijzer.nl/?gemeente=Heeze-Leende>

Gemiddeld heeft 7 à 8 procent van alle huishoudens in vergelijkbare gemeenten met minder dan 50.000 inwoners een inkomen tot 130% van het Wsm.

Vanuit deze huishoudens, geeft de volgende tabel weer over hoeveel kinderen het gaat:

Gemeente	Inkomen	Aantal	Aandeel
Heeze-Leende	Tot 100% Wsm	127	4,4%
	Tot 110% Wsm	163	5,7%
	Tot 120% Wsm	188	6,6%
	Tot 130% Wsm	233	8,1%
	Overige inkomens	2.641	91,9%
	Totaal	2.874	100%

Je zou kunnen stellen dat huishoudens met een laag inkomen in de gemeente een klein deel vormen van de totale bevolking. Ook niet iedereen met een laag inkomen zal in armoede leven. Sommige huishoudens leven bijvoorbeeld zeer zuinig. Het risico op armoede en daarmee de impact van armoede op deze doelgroep is wel hoog.

Vanuit deze aantallen heeft het KWIZ achterhaald over welke soort huishoudens het gaat en wat de voornaamste inkomensbronnen zijn:

- Vanuit alle huishoudens met een laag inkomen tot 130% wsm is 55% alleenstaand, 11% eenoudergezin, 18% meerpersoons zonder kinderen, 16% meerpersoons met kinderen.
- Vanuit alle huishoudens met een inkomen tot 130% van het wsm is de inkomensbron bij 20% de bijstand, 40% een AOW-uitkering, 40% overig inkomen. Onder overig valt loon, zzp, ww-uitkering, en arbeidsongeschiktheid.
- Deze samenstelling verandert als je je het hebt over alle huishoudens met een inkomen tot 100% van het Wsm. Dan is de inkomensbron voor 40% de bijstand, 30% een AOW uitkering en 30% overig.

Onze gemeente heeft relatief minder huishoudens met een uitkering vanuit de Participatiewet en meer huishoudens met een AOW-uitkering en huishoudens met een overig inkomen in vergelijking met andere gemeenten.

Huishoudens met een Participatiewetuitkering zijn bij de gemeente geregistreerd. We geven onderstaand aan hoeveel dossiers dat zijn, wat daarvan de leeftijdsopbouw is en hoe deze dossiers zijn geschaald op de participatieladder.

Per gemeente hebben we het volgende aantal dossiers in de bijstand. Dossiers kunnen gelden voor gehuwden of voor één persoon. Peildatum 31 december 2024.

Gemeente	Aantal bijstandsdossiers
Heeze-Leende	102

De leeftijdsopbouw is weergegeven in onderstaand tabel. Peildatum 31 december 2024.

Gemeente	t/m 27 jaar	28 t/m 49 jaar	50+	Totaal aantal mensen in de bijstand
Heeze-Leende	35	67	78	176

De problematiek is complex. Als we kijken naar de indeling van klanten in de bijstand op de participatieladder zien we dat bijna 40% in de fase Gezondfit zit. Een fase waarvan wij stellen dat een klant wegens dusdanige problematiek niet in staat is om zich te activeren voor werk. Het hoogst haalbare doel in deze fase is gezond zijn. Bijlage 3 bevat een toelichting op de participatieladder.

Aantal klanten in Gezondfit. Peildatum 31 december 2024.

Gemeente	Mensen in Gezondfit	Totaal mensen in bijstand
Heeze-Leende	65 (37%)	176(100%)

Het bereik van de regelingen lokaal en landelijk

Het aantal huishoudens dat gebruikmaakt van de minimaregelingen is lager dan de grootte van de doelgroep zoals weergegeven het eerste tabel. Het bereik verschilt per regeling. Het KWIZ heeft de afname van de regelingen over het jaar 2023 vergeleken met de grootte van de doelgroep. Het KWIZ heeft telkens rekening gehouden met de verschillende voorwaarden qua maximale hoogte inkomen en vermogen per regeling.

Niet van alle regelingen is het bereik gemeten, dat heeft te maken met te weinig data. Het KWIZ heeft de resultaten vergeleken met gemeenten van vergelijkbare grootte. Dat zijn 237 gemeenten met inwoneraantallen tot 50.000.

Regeling	Bereik van de regeling	Bereik bij vergelijkbare gemeenten
Kwijtschelding gemeentelijke belasting	21%	70-75 %
Bijzondere bijstand	14%	20-25%
Individuele inkomenstoeslag	19%	40-45%
Collectieve zorgverzekering	27%	35-40 %
Stichting Leergeld	48%	35-40 %
Energietoeslag	70%	80-90 %

Het bereik is met name laag voor de regelingen kwijtschelding gemeentelijke belastingen. Er is geen enkele regeling met een bereik hoger dan 35%. Alleen de energietoeslag had een hoger bereik. Waarschijnlijk doordat deze ook veel in het nieuws kwam. Het lage bereik is niet uniek voor onze gemeente. Bij gemeenten met een inwoneraantal tot 50.000 is het bereik op twee regelingen na niet hoger van 45%.

Verklaringen voor het bereik worden in de volgende paragraaf besproken.

Hoe (het aanvragen van) de regelingen worden ervaren

Het KWIZ heeft gesproken met lokale vrijwilligers en professionals en heeft hen een enquête laten invullen. De uitkomsten van de evaluatie zijn in twee sessies besproken met de cliëntenraad en lokale vrijwilligers en professionals. Daarna is beleid en uitvoering van jeugd, onderwijs, Wmo en de Participatiewet gesproken. Er is voornamelijk besproken waarom het bereik laag is en wat ervoor nodig is om dat te verhogen. Vier thema's kwamen hierin naar boven: De bekendheid, duidelijkheid, het aanvraagproces en schaamte en/of wantrouwen.

De bekendheid is niet groot. De minimaregelingen worden niet voldoende gepromoot en staan verspreid op de website. Het is niet duidelijk voor alle inwoners dat de voorzieningenwijzer hen wegwijs kan maken in landelijke en lokale regelingen. Informatievoorziening richting de maatschappelijke organisaties over het aanbod en wijzigingen kan beter. Bijna de helft van de lokale vrijwilligers en professionals kent (een deel van) de minimaregelingen niet. De contactpersoon van de GGD gaf bijvoorbeeld aan dat zij niet weet wat er allemaal is en adviseert om de gemeente te bellen. De cliëntenraad verwacht dat de kans groot is dat mensen met één regeling mogelijk niet weten dat andere regelingen hun ook zouden helpen. Lokale partners vragen dat er één plek is waar alles duidelijk staat. Zolang zij makkelijk kunnen vinden wat er is, zullen zij inwoners helpen om de nodige hulp aan te vragen.

De duidelijkheid van regelingen wordt betwijfeld. Lokale partners denken dat er toch nog veel vakjargon wordt gebruikt. Teksten en brieven mogen vriendelijker en makkelijker. Teksten op de website worden als summier en niet uitnodigend ervaren. Het is niet duidelijk wanneer je wel of niet recht hebt op een regeling.

Het aanvraagproces wordt als lastig ervaren. Mensen haken hierdoor af. Dit ligt deels aan mensen die digitaal niet vaardig zijn, deels aan mensen die administratief niet vaardig zijn en deels ligt het eraan dat het voor mensen (te) veel tijd kost. Soms is het lastig omdat een huishouden geen laptop heeft. De cliëntenraad geeft aan dat het lastig is dat er zo veel poppetjes zijn, dat niemand in één keer het hele verhaal kan vertellen en dat de voorwaarden zo verschillen per regeling.

Schaamte en wantrouwen spelen volgens de lokale partners een grote rol bij inwoners. De partners noemen veel redenen. Men wil het zelf kunnen redden, het is niet normaal

om het over geldproblemen te hebben en hulp nodig hebben is bekennen dat het slecht gaat. Daarnaast zijn mensen bang iets terug te moeten betalen en er zijn mensen die bang zijn online opgelicht te worden.

Lokale partners kaarten aan dat inhoudelijke verbeteringen mogelijk zijn, maar dat de prioriteit eerst moet liggen bij het vergroten van de bekendheid van de regelingen bij inwoners en henzelf. Daardoor kan iedereen zijn rol pakken om inwoners te helpen. De uitvoering van het sociaal domein (jeugd, onderwijs, Wmo) geeft ook aan dat ze beter geïnformeerd willen zijn. Ze herkennen wanneer cliënten geldzorgen hebben, maar weten nog niet altijd wat er dan mogelijk is en wie daarvoor te benaderen.

Tot slot is er een uitdaging doordat Heeze-Leende samenwerkt met twee andere gemeenten binnen de A2 Samenwerking, waarbij de gemeenten verschillende voorwaarden hanteren voor een aantal minimaregelingen. Dit maakt de uitvoering complexer, zorgt voor onduidelijkheid bij inwoners en veroorzaakt verschil in de mate van hulp die een inwoner kan krijgen gelet op de postcode.

Het inkomenseffect van de regelingen

Aan de hand van zes voorbeeldhuishoudens en voorbeeldbegrotingen van het NIBUD heeft het KWIZ onderzocht of huishoudens in Heeze-Leende uitkomen met hun inkomen als zij gebruikmaken van alle minimaregelingen. Op één voorbeeldhuishouden na zouden huishoudens in Heeze-Leende met maximale benutting van de minimaregelingen moeten uitkomen. Dit effect is het grootst voor huishoudens met kinderen, omdat zij de meeste vergoedingen uit regelingen ontvangen.

Daarna heeft het KWIZ onderzocht wat er gebeurt als het inkomen van een huishouden groeit tot 130% van het Wsm en de gemeentelijke minimaregelingen wegvallen. Alle huishoudens op één specifieke situatie na hebben een hoger maandbudget als zij gaan werken.

Een belangrijke disclaimer is dat dit soort berekeningen uitgaan van een aantal zaken om de berekeningen te kunnen maken, maar daardoor niet goed de werkelijkheid weergeven. Voor deze berekeningen gaat het KWIZ ervan uit dat de huishoudens gebruikmaken van alle landelijke toeslagen en van alle gemeentelijke regelingen, dat de huishoudens zeer financieel redzaam zijn, zich financieel verantwoordelijk gedragen, niet verslaafd zijn, geen schulden hebben en zich niet in persoonlijke omstandigheden bevinden die structurele noodzakelijke kosten vragen. Deze disclaimer geldt ook voor hoe de nieuwe definitie van armoede wordt berekend.

Conclusie

Uit de evaluatie van de minimaregelingen in Heeze-Leende blijkt dat hoewel er voldoende regelingen beschikbaar zijn, het bereik en de toegankelijkheid ervan te wensen overlaat. De belangrijkste knelpunten zijn de lage bekendheid van de regelingen, de complexiteit van het aanvraagproces, en de schaamte en het wantrouwen onder de doelgroep. Om deze problemen aan te pakken, is het essentieel om de bekendheid van de regelingen te vergroten door betere promotie en vormgeving van informatie. Daarnaast moeten de aanvraagprocedures vereenvoudigd worden en moet er meer integrale afstemming zijn zodat een inwoner altijd juist geholpen wordt ongeacht waar er wordt aangeklopt. Door in te zetten op meer bereikbaarheid en betere toegankelijkheid, kan Heeze-Leende de effectiviteit van haar minimabeleid verbeteren.

Dit is waarom we als Heeze-Leende:

- Erop inzetten dat de minimaregelingen maximaal benut worden.
- Ervoor zorgen dat de regelingen ongeacht postcode binnen de A2 Samenwerking hetzelfde zijn qua voorwaarden.
- Ons ervan bewustzijn dat met minimaregelingen alleen je een inwoner niet uit armoede haalt of houdt. Integrale samenwerking is van groots belang.

Voordat we concreet uitwerken wat we willen doen, stellen we vast wat onze missie is met het minimabeleid.

3 Visie en missie

3.1 Missie

Inwoners in Heeze-Leende ervaren bestaanszekerheid en kunnen voldoende inkomen vergaren. Wanneer dit niet goed gaat, zetten we minimaregelingen en acties in om inwoners rondom de armoedegrens te ondersteunen. Deze steun biedt inwoners de kans om even goed mee te doen aan de gemeenschap en eigen situatie te verbeteren!

3.2 Visie

Het breed minimabeleid gaat over het verzachten, verminderen en voorkomen van armoede en het versterken van de kwetsbare positie van inwoners in armoede.

We willen dat iedereen met (beginnende) geldzorgen afweet van onze regelingen en acties en dat de regelingen en acties zo gemakkelijk mogelijk aan te vragen zijn.

Daarbij willen we zo integraal mogelijk werken, omdat wij met lokale partners en andere afdelingen van de gemeente samen moeten werken om bestaanszekerheid te verbeteren.

3.3 Verbinding met sociaal domein beleid

Het Breed Minimabeleid sluit aan bij het strategische thema ‘Samen kansen creëren’. De principes ‘Kerngericht werken’, ‘focus op preventie’ en ‘integraal werken’ horen ook bij het Breed Minimabeleid.

Relatie bestaanszekerheid

Leven in armoede vermindert de bestaanszekerheid van inwoners. Bestaanszekerheid betekent het op orde hebben van de basisvoorwaarden om te kunnen bestaan:

Bestaanszekerheid gaat niet alleen over voldoende inkomen, maar ook over een goede gezondheid, betaalbare en duurzame huisvesting, werk dat loont, een adequate opleiding, gezonde sociale relaties en een zinvol leven. Bestaanszekerheid draagt daarmee bij aan de brede welvaart van burgers. De Commissie heeft daarbij vastgesteld dat de bestaanszekerheid van een omvangrijke groep mensen in het geding is onder invloed van de flexibilisering van de arbeidsmarkt, de hardnekkigheid van kansenongelijkheid in het onderwijs, het tekort aan betaalbare woningen, en het bestaan van sociaaleconomische gezondheidsverschillen (Commissie Sociaal Minimum, Een zeker bestaan II, 2023)

Het breed minimabeleid samen met het sociaal domein beleid dragen bij aan het bevorderen van bestaanszekerheid. De gemeente kan niet de opgave bestaanszekerheid zelfstandig oplossen; er is een gezamenlijke inspanning nodig van zowel lokale als landelijke overheden om de bestaanszekerheid van alle burgers te waarborgen.

3.4 Rol gemeente en rol rijk

Als het gaat om armoedebestrijding spelen zowel het Rijk als de gemeente een rol.

Het Rijk is primair verantwoordelijk voor inkomenspolitiek en bepaalt de normbedragen voor de bijstand, het sociaal minimum en andere landelijke maatregelen zoals huur- en zorgtoeslag.

Gemeenten hebben aanvullend de taak om maatwerk te leveren voor hun inwoners, bijvoorbeeld via bijzondere bijstand. Gemeenten ondersteunen niet alleen inwoners met bijstand, maar ook inwoners met werk of andere uitkeringen. Naast bijzondere bijstand kan een gemeente subsidies of regelingen inzetten voor administratieve hulp, het bevorderen van deelname aan de samenleving, en het zorgen voor toegankelijkheid en bekendheid van regelingen.

Het Nibud⁸ en de Commissie Sociaal Minimum⁹ hebben aangegeven dat de rolverdeling tussen het Rijk en de gemeenten scheefgegroeid is. Sinds de decentralisatie in 2015 zijn er meer taken bij de gemeenten belegd, wat heeft geleid tot onredelijke verschillen in minimaregelingen per gemeente. Het streven om ongelijkheid te verminderen en te zorgen voor gelijke toegang tot steun ongeacht de gemeente is een bekend punt van discussie. Het harmoniseren van regelingen binnen de A2 samenwerking is een logische stap om deze ongelijkheid aan te pakken.

Het Rijk is zich bewust van de opgave rondom bestaanszekerheid en daarom wordt in de eerste helft van 2025 het wetsvoorstel "Participatiewet in Balans" behandeld.¹⁰ Dit wetsvoorstel beoogt een fundamentele herziening van de wet, waarbij wordt uitgegaan van een meer realistisch mensbeeld en wordt gestreefd naar een toereikend sociaal minimum. Door deze herziening wil het Rijk de ongelijkheid tussen gemeenten verminderen en zorgen voor een eerlijker en consistentere systeem van inkomensondersteuning.

We houden de Participatiewet in Balans in de gaten, maar gaan ook door met minimabeleid. Hierin neemt Heeze-Leende een netwerkende rol op zich om de minimaregelingen maximaal in te zetten. Als gemeente zorgen we voor overzicht over alle vormen van hulp en een overzicht van wie daarbij betrokken is. Dit netwerk informeren wij dusdanig dat een inwoner altijd hetzelfde verhaal hoort of dat nu is bij een woonconsulent van een woningbouwcorporatie, een formulierenvrijwilliger, een Wmo consulent of bij een klantmanager. Het netwerk kan hierdoor snel doorverwijzen en samenwerken.

⁸ Nibud Rapport gemeentelijk minimabeleid (2024)

⁹ Pagina 144 van het rapport Een zeker bestaan II, door Commissie Sociaal Minimum

¹⁰ <https://www.divosa.nl/projecten/participatiewet-balans>

3.5 De integraliteit van breed minimabeleid

Doordat minimaregelingen op zichzelf niet armoede oplossen, moet er onderlinge afstemming zijn tussen gemeentelijke teams. Armoede los je niet op door tijdelijk geld te geven en problematieken op andere leefgebieden los je niet (snel) op door wmo/jeugdbegeleiding te geven terwijl er financiële problemen zijn.

De VNG waarschuwt het Rijk dat institutionele en budgettaire fragmentatie de integrale aanpak van armoede bemoeilijkt¹¹. Samenhang tussen problemen, die zeker bij bestaanszekerheid aanwezig zijn, raakt buiten beeld. Wij zien deze samenhang als een voorwaarde voor de uitvoering van het breed minimabeleid en lichten onderstaand de samenhang toe.

Breed minimabeleid en schuldhulpverlening

Een deel van mensen in armoede hebben schulden, en mensen in armoede lopen een hoger risico om (nieuwe) schulden te maken. Daarnaast hebben een deel van de mensen met schulden een (te) laag inkomen. Beide beleidsterreinen richten zich op het financieel redzaam maken van de doelgroep. Ze hebben ook een sterke relatie met de terreinen jeugd en Wmo, omdat alleen financiële ondersteuning bieden, uiteindelijk geen oplossing biedt voor onderliggende problemen. Meerdere instanties voeren voor beide beleidsterreinen belangrijk werk uit.

De beleidsterreinen minimabeleid en schuldhulpverlening werken samen om beginnende geldzorgen klein te houden en grote geldzorgen te verminderen door middel van afgestemde, stress-sensitieve hulp en communicatie. Partners als Cordaad Welzijn en Lumens bieden hulp bij administratieve en budgettaire hulpvragen. De bibliotheek biedt tot slot hulp bij het verbeteren van digitale vaardigheid.

Breed minimabeleid en jeugd

Opgroeien in armoede brengt risico's met zich mee. Deze kinderen hebben een grotere kans om later ook in armoede te leven. De stress die armoede kan veroorzaken verhoogt de kans op mindere schoolprestaties, mindere algehele ontwikkeling van kinderen, op sociale uitsluiting en op gezondheidsproblemen. Deze verschillen kunnen al ontstaan in de eerste 1.000 dagen bij de ontwikkeling van een baby.

Als eerste moeten de ouders geholpen worden, omdat daar de oorzaak zit. Daarna is vroegsignalering van belang. Het Breed minimabeleid en de afdeling Jeugd stemmen af hoe vroegsignalering opgenomen wordt bij de uitvoering van de Hervormingsagenda jeugd. Aanvullend hierop is er het kindpakket om kinderen te helpen meedoen. Het kindpakket bevat de fashioncheque en stichting Leergeld.

Breed minimabeleid en Wmo

¹¹ VNG, Bestaanszekerheid als belofte: naar een lokale agenda bestaanszekerheid

Voor een deel is er overlap in de doelgroep. De Wmo biedt hulp en ondersteuning aan inwoners zodat zij zo lang mogelijk zelfstandig thuis kunnen wonen en deel kunnen blijven nemen aan de maatschappij. Bij de overlap kan het zijn dat inwoners door een fysieke en/of mentale beperking moeite hebben met voldoende inkomen vergaren. Het kan ook zijn dat door langdurige geldzorgen er mentale problemen zijn ontstaan waarbij Wmo ondersteuning kan bieden. De teams Wmo en werk & inkomen stemmen af dat de ondersteuning en communicatie vanuit minimabeleid en Wmo elkaar aanvult.

Breed minimabeleid en inburgering

Beide terreinen willen mensen ondersteunen naar financiële stabiliteit en om mee te kunnen doen in de samenleving. Inburgering richt zich daarbij specifiek op mensen die die vanuit het COA een verblijfstatus hebben gekregen en gaan inburgeren. Veelal is het een grote uitdaging voor inburgeraars om financieel redzaam te worden in Nederland.

Een groot deel van de inwoners die hun inburgering hebben afgerond, blijven een uitkering behouden. Dit ligt aan verscheidene redenen. Namelijk de complexiteit van de arbeidsmarkt, de beperkte taalvaardigheid, de werkervaring en benodigde kwalificaties, cultuurverschillen in werkethos, discriminatie en mogelijke GZ-problematiek vanwege trauma's uit het land van herkomst.

Breed minimabeleid en sport en cultuur

Sporten is goed voor de gezondheid. Niet alleen fysiek, maar ook mentaal. Mensen die sporten of culturele activiteiten doen, voelen zich minder snel eenzaam. Gezondheid en eenzaamheid zijn thema's waar armoede een negatieve invloed op kan hebben. Sport en cultuur stimuleren is een middel om dat tegen te gaan. Vanuit Stichting Leergeld kunnen kinderen sport- of cultuurles volgen.

Breed minimabeleid en onderwijs

Op school kan een docent, een begeleider of een GGD medewerker armoede signaleren. Het is belangrijk dat zij weten waar ouders te verwijzen voor financiële ondersteuning. Kinderen uit arme gezinnen starten veelal met een taalachterstand en mogelijk met een mentale- en gezondheidsachterstand.

Als er onvoldoende inkomen is voor een laptop en andere schoolgerelateerde kosten, kan een gezin dit krijgen van Stichting Leergeld.

Breed minimabeleid en duurzaamheid/energie

Hoge energieprijzen beïnvloeden het besteedbaar inkomen. Grootschalige aanpassingen aan een huis om minder warmte te verliezen zijn onbetaalbaar voor onze doelgroep. Het merendeel is afhankelijk van de verhuurder die verantwoordelijk is voor de verduurzaming van het huis. Naast hoge energiekosten is wonen in een slecht geïsoleerd huis met een koud en vochtig binnenmilieu niet goed voor de gezondheid.

4 Focus op...

Met het beleid richten we ons op twee thema's. Dat zijn bereik en toegankelijkheid. We versterken de minimaregelingen die er zijn door integraal ernaar toe te werken dat de minimaregelingen meer toegankelijk zijn en maximaal benut worden. We zien dit als een belangrijke noodzakelijke eerste investering voordat wij willen werken aan de inhoud van ons aanbod. Als het bereik en de toegankelijkheid beter zijn, kunnen we zuiverder kijken naar wat er dan nog mist voor de inwoner. Als we nu een extra regeling opzetten, is er weer een extra loket waar de bewoner rekening mee moet houden en als deze ook laag bereik heeft, helpen we lang niet iedereen die het nodig heeft.

Bij deze focuspunten zullen we telkens rekening houden met de opgave bestaanszekerheid en het perspectief van de doelgroep. De bewustwording dat breed minimabeleid onderdeel is van een grotere opgave zal blijvend benadrukt moeten worden. Daarom moet er vanuit minimabeleid veel afstemming zijn met relevante partners en afdelingen. We zien het betrekken van het perspectief van de doelgroep als noodzakelijk voor het daadwerkelijk verbeteren van het bereik en de toegankelijkheid.

4.1 Bereik

We willen zoveel mogelijk inwoners bereiken met onze minimaregelingen en acties. We geloven erin dat deze acties helpen met meekunnen doen in de gemeenschap en aan het verbeteren van de eigen kwetsbare positie. We willen voorkomen dat inwoners met geldzorgen of inkomensproblemen verder in de problemen raken.

Dit betekent dat we onbekendheid, schaamte, wantrouwen en onduidelijkheid over de minimaregelingen en acties willen tegengaan.

We gaan toe naar een situatie waar het voor de inwoner makkelijk is om informatie te vinden over alle minimaregelingen. De informatie is makkelijk te begrijpen en is op een vriendelijke toon geformuleerd. Er wordt herhaaldelijk gecommuniceerd op (digitale) plekken waar we de inwoner kunnen bereiken. Een inwoner kan deze informatie krijgen bij lokale partners en alle gemeentelijke afdelingen die in contact staan met de inwoner.

Om deze situatie te bereiken is het volgende belangrijk:

- Alle partners, zowel professionals, vrijwilligers als interne afdelingen van de gemeente moeten goed op de hoogte zijn van het aanbod binnen het brede minimabeleid. De inwoner moet snel kunnen weten waar hij of zij aan toe is. Daar speelt het netwerk een belangrijke rol in.
- We moeten achterhalen of we wel op de juiste plekken communiceren en of we wel de juiste lokale partners informeren. We communiceren bijvoorbeeld (nog) niet actief bij vrijwilligersorganisaties, scholen, (senioren)verenigingen of huisartspraktijken.

- We moeten achterhalen of wat we communiceren duidelijk is en bewoners daadwerkelijk stimuleert om aan te vragen.

Bovenstaande punten willen we uitwerken. De uitwerking gebruiken we om een jaarlijks communicatieplan te maken.

We bouwen voort op wat er al is in de gemeente. Zo is er de Voorzieningenwijzer en de geldzorgen-flyer. We kunnen tevens gebruikmaken van landelijke communicatieacties en informatiemateriaal van Geldfit en Nibud.

4.2 Toegankelijkheid en harmonisatie

We willen een zo toegankelijk mogelijke gemeente zijn. Het is belangrijk dat iedereen de aanvraagprocessen voor minimaregelingen zo gemakkelijk mogelijk kan doorlopen. Dit vinden we belangrijk, omdat hoge toegankelijkheid zorgt voor meer bereik, een snelle levering van hulp en een verbetering van het vertrouwen in de overheid.

Om zo toegankelijk mogelijk te worden, moeten we aanvraagprocessen dusdanig inrichten dat we schaamte, wantrouwen, (digitale) onkunde en het afhaken bij aanvragen tegengaan.

Daarom werken we toe naar een situatie waar een inwoner elke aanvraagmogelijkheid makkelijk kan vinden, het bijbehorende proces en voorwaarden kan begrijpen en kan uitvoeren en wordt gestimuleerd om het proces te voltooien. Hulp bij het doorlopen van deze processen is eveneens makkelijk te vinden en aan te vragen.

Naast de toegankelijkheid willen wij ook dat minimaregelingen per gemeente van de A2 Samenwerking qua voorwaarden niet meer verschillen van elkaar. We willen deze regelingen harmoniseren zodat ongeacht postcode, inwoners gelijke hulp krijgen in gelijke situaties.

Hierdoor gaan we complexiteit voor de uitvoering tegen, verminderen we onduidelijkheid voor inwoners, en werken we ongelijkheid voor inwoners van de A2 gemeenten tegen.

We werken toe naar een situatie waarin de minimaregelingen voor elke gemeente dezelfde voorwaarden en processen hebben. Dit betekent niet dat alle regelingen naar één inkomensgrens gaan.

Om deze situaties voor toegankelijkheid en harmonisatie te bereiken is het volgende belangrijk:

- Niet alleen de afdelingen van het sociaal domein moeten hierbij betrokken worden, maar ook communicatie en het klantcontactcentrum.
- We willen vasthouden aan de getrapte inkomensgrenzen per regeling. Als je alle regelingen toekent tot 130% Wsm, betekent dat iemand die iets meer gaat verdienen dan 130% in één klap alle regelingen kwijt is en daardoor minder

besteedbaar inkomen heeft dan voorheen. Doordat elke regeling verschillende voorwaarden heeft, heeft elke regeling een apart aanvraagproces. Dat mag niet afdoen aan de toegankelijkheid.

- Iedere regeling zit 'vast' aan een verordening, een wet en mogelijk in de manier waarop een bepaalde afdeling werkt. Hierdoor kan de uitwerking en het proces van de regeling nu kloppend zijn binnen bepaalde kaders, maar is het niet logischer geworden voor de inwoner. We moeten kijken hoe we kunnen blijven voldoen aan bepaalde kaders, maar ook aan de toegankelijkheid.
- Om te harmoniseren pakken per regeling de situatie van de gemeente die het meest gunstig is voor de inwoner. De regeling kwijtschelding gemeentelijke belastingen die het minste bereik heeft, is meteen ook het grootste project. Deze verschilt qua proces en qua voorwaarden per gemeente. Een goed voorbeeld van harmonisatie is de collectieve zorgverzekering.

Ook hier bouwen we voort op wat er al is. We willen de Voorzieningenwijzer goed positioneren en eventueel verbeteren. Tevens is er een uitgebreide klantreisomschrijving van de VNG¹² die ons kan helpen bij het verbeteren van de toegankelijkheid.

5 Tijdsplan, middelen en personeel

Focus op bereik en toegankelijkheid is de prioriteit van dit beleidsplan. Dit is in voorgaande hoofdstukken duidelijk gemaakt met lokaal en landelijk onderzoek. Tevens laten voorgaande hoofdstukken zien hoe integraal en complex deze uitdaging is.

Daarom willen we gedegen aan de slag met een aantal partners. Hiervoor hebben we de volgende partners nodig:

- Afdelingen Jeugd, Wmo, Onderwijs zowel beleid als uitvoering.
- A2 Werk & inkomen (Schuldhulpverlening, Participatiewet en de Wet Inburgering) zowel beleid als uitvoering.
- De A2 Cliëntenraad
- Adviesraad sociaal domein
- Cordaad Welzijn
- Lumens (sociaal raadsliedenwerk en budgetcoach)
- Stichting Leergeld
- De Voedselbank
- De bibliotheek
- De GGD

Middels projectmatig werken wordt het volgende opgeleverd:

- Een jaarlijks communicatieplan

¹² <https://vng.nl/artikelen/de-routekaart-financiële-zorgen>

- Een onderlinge afstemmings- en informatiestructuur voor alle gemeentelijke afdelingen en lokale partners (mogelijk onderdeel van het communicatieplan)
- Een toegankelijke website en voorzieningenwijzer
- Geharmoniseerde en toegankelijke minimaregelingen. Per regeling een harmonisatie en toegankelijkheidsproject.

Er wordt een uitvoeringsplan opgesteld met verschillende scenario's hoe tot de beoogde resultaten te komen. Elk scenario laat zien wat er nodig is qua middelen en personeel voor de projecten en ook wat er nodig gaat zijn als het bereik gaat stijgen. Als het bereik stijgt vraagt dat meer middelen voor de steun richting de bewoners en voor meer personeel om die steun te organiseren. Tot slot wordt in het uitvoeringsplan uiteengezet hoe de resultaten gemonitord worden en hoe de raad daarin wordt geïnformeerd.

Wij zien sturen op bereik en toegankelijkheid als een belangrijke investering in onze gemeenschap. Door het bereik te verhogen voorkomen we dure, langdurige zorg en steun. We verbeteren hiermee de bestaanszekerheid en de participatie in de gemeenschap van onze kwetsbare inwoners. Zo worden degelijke stappen gezet richting de visie en de missie.

Het uitvoeringsplan wordt gemaakt nadat het Breed Minimabeleid is goedgekeurd.